

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia września 2017 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI –13//17

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

1. Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1210, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko S z siedzibą w W przedstawione we wniosku z dnia 19 czerwca 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 23 czerwca 2017 r. o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa – **za nieprawidłowe**.
2. Na podstawie art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego Organ umarza postępowanie w sprawie pisemnej interpretacji zagadnienia związanego z obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

UZASADNIENIE

S z siedzibą w W – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 19 czerwca 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 23 czerwca 2017 r. o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania :

Art. 5 , art. 21b, art. 2 pkt 2 lit l) oraz m) Ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1899), zwanej dalej „ustawą o zapasach”,
w zw. z załącznikiem B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 99/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.), zwane dalej rozporządzeniem UE w sprawie statystyki energii;
w zw. z § 2 pkt 10, pkt 11 oraz § 6 pkt 7, pkt 8 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej. (Dz. U. poz. 1806), zwane dalej rozporządzeniem w sprawie szczegółowego wykazu;
poprzez uznanie, iż w wyniku łącznej analizy ww. przepisów nie nakładają one na Wnioskodawcę obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw a także nie nakładają na Wnioskodawcę obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej od paliw w odniesieniu do produktów olejowych znajdujących się w ofercie Wnioskodawcy a oznaczonych kodami CN 27101943, CN 27101946, CN 27101947.

W dniu 19 czerwca 2017 r. Wnioskodawca uiszczył kwotę 40 zł tytułem opłaty od udzielenia interpretacji.

Pismem z dnia 5 lipca 2017 r. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych z uwagi na zbyt mały zakres przedstawionych we wniosku danych, które umożliwiłyby w sposób jednoznaczny kwalifikację przedmiotowych produktów naftowych do katalogu produktów niebędących paliwami wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w zakresie: wykazu produktów wraz z ich nazwami handlowymi oraz kart technicznych dla poszczególnych produktów naftowych wraz z orzeczeniami laboratoryjnymi dla poszczególnych produktów naftowych.

W dniu 18 lipca 2017 r. wpłynęło pismo Wnioskodawcy z prośbą o wydłużenie terminu na dostarczenie danych fizykochemicznych do dnia 18 sierpnia 2017 r.

Pismem z dnia 19 lipca 2017 r. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych przychylił się do prośby Wnioskodawcy w sprawie o wydłużenie terminu na dostarczenie danych fizykochemicznych.

W dniu 14 sierpnia 2017 r. wpłynęło pismo Wnioskodawcy z ponowną prośbą o wydłużenie terminu na dostarczenie danych fizykochemicznych do końca sierpnia 2017 r.

Pismem z dnia 17 sierpnia 2017 r. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych przychylił się do prośby Wnioskodawcy w sprawie przedłużenia terminu na realizację wezwania z dnia 5 lipca 2017 r. do końca sierpnia 2017 r.

W dniu 31 sierpnia 2017 r. wpłynęło pismo Wnioskodawcy z załączonym do niego:

- wykazem produktów wraz z ich nazwami handlowymi, odpowiednimi kodami CN oraz parametrami wskazanymi w wezwaniu,
- kartami charakterystyki,
- raportami z badań Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych.

jednocześnie doprecyzując iż przedmiotowy wniosek dotyczy produktów o nazwie handlowej A, S, S oraz S.

W dniu 19 września 2017 r. wpłynęło pismo Wnioskodawcy z załączoną interpretacją Urzędu Regulacji Energetyki.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego stanu faktycznego.

Wnioskodawca jest przedsiębiorstwem energetycznym prowadzącym działalność zarówno w zakresie obrotu produktami przeznaczonymi do napędu silników (paliwa w potocznym rozumieniu) jak i produktami olejowymi znajdującymi zastosowanie jako oleje technologiczne, transformatorowe, elektroizolacyjne itp. (szczegółowy opis zastosowania poniżej). Celem uniknięcia wątpliwości należy podkreślić, że niniejszy wniosek dotyczy wyłącznie części działalności gospodarczej Wnioskodawcy w zakresie obrotu produktów olejowych. Niezależnie zatem od uzyskanej w wyniku rozpatrzenia wniosku interpretacji Wnioskodawca będzie oczywiście nadal realizował swoje obowiązki wynikające z ustawy o zapasach w zakresie paliw ciekłych służących do celów napędowych jako nośniki energii.

Zgodnie z art. 2 pkt 2 lit l) oraz m) ustawy o zapasach przez produkty naftowe należy rozumieć m.in. oleje napędowe a także lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje

napędowe określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.). W tym miejscu należy zauważyć, że ww. rozporządzenie w sprawie statystyki energii znajduje - zgodnie z artykułem 288 Traktatów o funkcjonowaniu UE - pełny skutek bezpośredni w każdym z Państw Członkowskich.

Rozporządzenie UE w sprawie statystyki energii definiuje w załączniku B rozdz. 4 pkt 4.1 poz. 15.2 olej napędowy w następujący sposób:

Nośnik energii - Olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych (samochodów osobowych, ciężarowych itp.), zwykle o niewielkiej zawartości siarki.

Zaś w pkt 15.2 Lekki olej opałowy i pozostałe oleje napędowe w następujący sposób:

Nośnik energii - Lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w tran porcie morskim i szynowym; inne oleje opałowe, w tym oleje opałowe destylujące w temperaturze pomiędzy 380°C a 540 °C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym.

Mając zatem na względzie zarówno Rozporządzenie UE w sprawie statystyki energii, ustawę o zapasach jak i rozporządzenie w sprawie szczegółowego wykazu, należy stwierdzić, iż pod pojęciem produktów naftowych a w szczególności „oleju napędowego” lub „lekkiego oleju opałowego i pozostałych olejów napędowych” należy rozumieć produkt który spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. Jest ciekłym nośnikiem energii wymienionym w art. 2 ustawy o zapasach;
2. Wypełnia definicję nośnika energii określoną w załączniku B rozdziały 4 i 5 rozporządzenia w sprawie statystyki energii;

Zgodnie ze wskazaną podstawą prawną do kategorii „nośnika energii” zaklasyfikowane mogą zostać produkty które są wykorzystywane do spalania w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, do spalania w instalacjach przemysłowych i gospodarstwach domowych, do spalania w silnikach na potrzeby napędu statków morskich lub pojazdów szynowych oraz jako surowiec w przemyśle petrochemicznym.

3. Jego kod CN jest ujęty w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu.

Tylko i wyłącznie produkty naftowe które spełniają łącznie trzy wyżej wymienione warunki powinny być uwzględniane podczas ustalania ilości

zapasów interwencyjnych oraz uwzględniane do paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej.

Tymczasem tak jak wspomniano część działalności Wnioskodawcy stanowi obrót produktami olejowymi.

Produkty te mogą być objęte następującymi kodami CN znajdującymi się rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu: CN 27101947, CN 27101946, CN 27101943.

Produkty te stanowią odpowiednio oleje bazowe naftenowe lub parafinowe, oleje procesowe, oleje elektroizolacyjne, płyny do amortyzatorów, płyny kalibracyjne do wtryskiwaczy, oleje obiegowe, oleje hydrauliczne. Ich zastosowanie wskazano poniżej:

Olej bazowy naftenowy - olej bazowy, surowiec

Olej bazowy parafinowy - olej bazowy, surowiec

Olej procesowy - oleje do zastosowań procesowych jako składniki preparatów lub/i substancje poprawiające efektywność, jakość, szybkość procesu technologicznego.

Olej hydrauliczny - olej przeznaczony do instalacji hydraulicznych, medium przekazujące i zmieniające energię w ruch

Olej elektroizolacyjny - olej izolujący, spełniający funkcję dielektryka Płyn do amortyzatorów - olej przenoszący i tłumiący drgania

Płyn kalibracyjny do wtryskiwaczy - płyn stosowany w procesie kalibracji układów wtryskowych w silnikach

Olej obiegowy - olej stosowany w maszynach obróbkowych jako medium chłodzące, smarujące, zapobiegające rdzewieniu i zużyciu oraz odbierające zanieczyszczenia.

Warto również nadmienić, iż każdy z produktów olejowych posiada tzw. Kartę Charakterystyki sporządzoną zgodnie z Rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 z późn. Zmianami 93/105/WE i 2000/21/WE (sprostowanie Dz. Urz. L 136 z 29.5.2007 z późn. zmianami). W ramach Karty Charakterystyki wskazywane jest „zastosowanie produktu” (zacytowano powyżej) i dodatkowo dwukrotnie powtórzony jest zastrzeżenie o zakazie używania do innych celów niż wskazano w Karcie Charakterystyki.

Poniżej przykładowy cytat dla produktu olejowego Diała S2 o kodzie CN 27101943:

Zastosowanie produktu: Olej izolacyjny

Wskazówka, jak nie używać : Produktu tego nie wolno używać do zastosowań innych niż zalecane w rozdziale 1 bez wcześniejszego zasięgnięcia porady dostawcy.

Zalecane ograniczenia w użyciu (wskazówka, jak nie używać): Produktu tego nie wolno używać do zastosowań innych niż zalecane w rozdziale 1 bez wcześniejszego zasięgnięcia porady dostawcy.

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

W ocenie Wnioskodawcy z uwagi na zastosowanie żaden z produktów olejowych (wyszczególnionych w piśmie z dnia 31 sierpnia 2017 r.) znajdujących się w ofercie Wnioskodawcy nie spełnia warunku wskazanego powyżej w pkt 2 (nie wypełniają definicji nośnika energii określonych w załączniku B rozdziału 4 i 5 rozporządzenia w sprawie statystyki energii) tj. produkty te nie są wykorzystywane do spalania w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, do spalania w instalacjach przemysłowych i gospodarstwach domowych, do spalania w silnikach na potrzeby napędu statków morskich lub pojazdów szynowych oraz jako surowiec w przemyśle petrochemicznym.

Z kolei konsekwencją tego stanu rzeczy jest fakt, iż produkty olejowe oferowane przez Wnioskodawcę pomimo, iż klasyfikowane są do kodów CN 27101947, CN 27101946, CN 27101943 nie znajdują zastosowania określonego w Rozporządzeniu UE w sprawie statystyki energii a tym samym nie wypełniają definicji „produktów naftowych” które winny być uwzględniane podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych oraz do paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej.

Mając powyższe na względzie, Wnioskodawca wniósł o uznanie powyższego stanowiska w świetle obowiązującego stanu prawnego za prawidłowe.

1. W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim:

- a) przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw,
- b) osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która, nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych

zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, z późn. zm.), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną;

Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.). Definicje zawarte w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008 odwołują się do cech fizykochemicznych produktów naftowych.

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw gospodarki **określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:**

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej**

- **biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.**

Na podstawie powyższego upoważnienia dnia 8 grudnia 2014 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806). **Z przepisu § 6 pkt 7 i pkt 8 tego rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią oleje napędowe oznaczone kodem CN 2710 19 43 oraz lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe oznaczone kodem CN 27101946 i CN 27101947.**

Mając powyższe na uwadze w pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustawodawca zdecydował o wprowadzeniu do ustawy o zapasach definicji ustawowych produktów naftowych oraz poszczególnych paliw – niezależnych od definicji przyjętych w tym zakresie w polskim prawie, w szczególności niezależnie od definicji zawartych w ustawie – Prawo energetyczne oraz ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Należy mieć na uwadze, iż definicje te zostały wprowadzone do ustawy o zapasach ustawą z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 900), której celem było wdrożenie do prawa polskiego dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009, str. 9). Z jej art. 3 ust. 1 wynika, iż państwa członkowskie przyjmują odpowiednie przepisy w celu zapewnienia aby całkowite zapasy naftowe utrzymywane w każdym momencie we Wspólnocie na ich użytek odpowiadały co najmniej: 90 dniom średniego dziennego przywozu netto lub 61 dniom średniego dziennego zużycia krajowego, w zależności od tego, która wartość jest wyższa. Zgodnie z art. 2 lit. i dyrektywy 2009/119/WE zapasy naftowe to

zapasy produktów energii wymienionych w pkt 3.1 akapit pierwszy załącznika C do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008. Z pkt 3.1 akapit pierwszy załącznika C do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008 wynika natomiast, iż chodzi o ropę naftową, NGL, półprodukty rafineryjne, inne węglowodory, gaz rafineryjny (poza ciekłym), etan, LPG, benzynę ciężką, benzynę silnikową, benzynę lotniczą, paliwo typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwo typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, olej napędowy (destylowane oleje opałowe), olej napędowy transportowy, oleje opałowe do celów ogrzewania i innych, ciężki olej opałowy (o niskiej bądź wysokiej zawartości siarki), benzynę lakową i benzyny przemysłowe, smary, asfalt, parafiny oraz koks naftowy - do których stosuje się definicje zawarte w załączniku B rozdział 4 tego rozporządzenia. Dlatego też ustawodawca w zakresie definicji ustawowych poszczególnych produktów naftowych na gruncie ustawy o zapasach odsyła do załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008. Oznacza to, iż w procesie interpretacji tych przepisów nie jest uzasadnione odsyłanie czy analogie do uprzedniego brzmienia ustawy o zapasach, aktów wykonawczych wydanych przed wejściem w życie ustawy z dnia 30 maja 2014 r. Ponadto zaś w doktrynie prawa i w orzecznictwie sądowym powszechne jest stanowisko, że przy stosowaniu wykładni językowej jako dominującej metody interpretacji przepisów zwłaszcza prawa podatkowego pierwszeństwo przyznaje się definicjom legalnym tekstu prawnego, nie ma bowiem innych silniejszych reguł służących ustalaniu znaczenia zwrotów użytych w przepisach prawnych¹.

Wyroby objęte kodem CN 2710 1943, CN 2710 1946 oraz CN 2710 1947 ww. rozporządzenie definiuje w załączniku B rodz. 4 pkt 15: „Olej napędowy jest głównie pośrednim produktem destylacji, destylującym w temperaturze od 180°C do 380°C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje kilka gatunków o różnych przeznaczeniach”.

W przedmiotowym rozdziale 4 następuje dalszy podział pkt. 15 na pkt. 15.1 oraz pkt.15.2, o następującym brzmieniu:

15.1 W tym: Olej napędowy do pojazdów drogowych

Olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych (samochodów osobowych, ciężarowych itp.), zwykle o niewielkiej zawartości siarki.

15.2 W tym: Lekki olej opałowy i pozostałe oleje napędowe.

¹ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 grudnia 2000 r., FSA 2/00, ONSA 2001/2/49, M.Podat. 2001/2/2, M.Podat. 2001/3/37, Pr.Gosp. 2001/4/43, PP 2001/3/63.

Lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym; **inne oleje napędowe**, w tym ciężkie oleje napędowe destylujące w temperaturze pomiędzy 380°C a 540°C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż nabycie produktów o nazwie handlowej A, S, S oraz S nie skutkuje powstaniem obowiązku zapłaty opłaty zapasowej. W jego ocenie definicję określoną w załączniku B rodz. 4 pkt 15 rozporządzenia 1099/2008 „Oleje napędowe” spełniają jedynie „produkty wykorzystywane do spalania w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, do spalania w instalacjach przemysłowych i gospodarstwach domowych, do spalania w silnikach na potrzeby napędu statków morskich lub pojazdów szynowych oraz jako surowiec w przemyśle petrochemicznym”. Wnioskodawca broniąc swojego stanowiska podkreśla, że pomimo zaklasyfikowania, ze względu na kod CN, produktów S i S do pkt 15.1 - olej napędowy do pojazdów drogowych, natomiast produktów A i S do pkt 15.2 - lekkie oleje napędowe i pozostałe oleje napędowe, nie wypełniają definicji paliwa w rozumieniu ustawy ze względu na przeznaczenie deklarowane przez producenta w Kartach Charakterystyki, tj. inne niż do celów trakcyjnych lub grzewczych.

W ocenie Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych stanowisko Wnioskodawcy nie znajduje odzwierciedlenia w przepisach ustawy o zapasach. Ustawa w żadnym punkcie nie określa, że przywóz lub produkcja jedynie tych wolumenów produktów naftowych, które użytkownik wykorzysta do celów napędowych lub grzewczych wiąże się z obowiązkiem uiszczenia przez producenta lub handlowca określonej opłaty zapasowej, bowiem tylko takie produkty można uznać za paliwo. Ustawa o zapasach w art. 2 pkt w sposób jednoznaczny określa, że dla uznania konkretnego produktu za paliwo istotne jest nie przeznaczenie produktu ale spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008.

W związku z powyższym, aby produkty naftowe oznaczone kodami CN wyszczególnionymi w § 6 pkt 7 i pkt 8 rozporządzenia Ministra Gospodarki w *sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806) mogły być zakwalifikowane do paliw w rozumieniu ustawy o zapasach, ich właściwości fizykochemiczne muszą odpowiadać parametrom określonym w pkt 15 załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008 tzn. ich zakres temperatury wrzenia musi zawierać się

w przedziale od 180°C do 380°C. Z załączonych do wniosku raportów z badań przedmiotowych produktów wynika że:

1. A destyluje w przedziale od 239,5°C do 305,5°C;
2. S destyluje w przedziale od 273,5°C do 301,5°C;
3. S destyluje w przedziale od 302,5°C do 345,5°C;
4. S destyluje w przedziale od 247,5°C do 360,5°C;

tym samym spełniając główne kryterium ww. rozporządzenia jakim jest parametr składu frakcyjnego, klasyfikując dane produkty jako oleje napędowe.

Dlatego też, z uwagi na powyższe, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych uznał stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe.

2. W zakresie poruszonego we wniosku Wnioskodawcy zagadnienia odnośnie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw Organ umarza postępowanie w sprawie pisemnej interpretacji w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 u.s.d.g. przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Zgodnie z kolei z przepisem art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.) do danin publicznych zalicza się podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz banków państwowych, a także inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw.

Z powyższego zatem wynika, że przedmiotem interpretacji indywidualnej, o której mowa w art. 10 ust. 1 u.s.d.g. mogą być sprawy, które odnoszą się do zakresu i zastosowania wyłącznie przepisów, z których wynika obowiązek dokonania przez przedsiębiorcę świadczenia pieniężnego o charakterze publicznoprawnym, innego niż podatek (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1644/11). Przepis ten zatem nie obejmuje swym zakresem interpretacji indywidualnych innych przepisów, z których

wynikają obowiązki o charakterze niepieniężnym. Obowiązek o charakterze pieniężnym należy rozumieć w ten sposób, że podmiot jest zobowiązany do uiszczenia oznaczonej sumy pieniężnej. Z kolei niepieniężnym obowiązkiem będzie wtedy, gdy podmiot zobowiązany jest do dokonania określonych czynności faktycznych.

Wykonanie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw polega na zachowaniu się przedsiębiorcy w inny sposób aniżeli poprzez spełnienie świadczenia pieniężnego. Przedsiębiorca będący producentem lub handlowcem zobowiązany jest tworzyć i utrzymywać zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w określonej ilości, przez określony czas oraz w określonej postaci na wypadek wystąpienia sytuacji, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy o zapasach. Obowiązek ten zatem jest niepieniężny. Sprowadza się on do ograniczenia prawa do dysponowania określonymi ilościami ropy naftowej lub paliw, które producent lub handlowiec zobowiązany jest przeznaczyć na zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw.

W związku z powyższym, jako że wniosek Wnioskodawcy dotyczy zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, pozostaje poza zakresem interpretacji, o której mowa w art. 10 ust. 1 u.s.d.g., albowiem obowiązek ten nie ma charakteru pieniężnego.

Przepis art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, że gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza, że brak jest któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Interpretacja zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o zapasach, z których wynika obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw wykracza poza dyspozycję art. 10 ust. 1 u.s.d.g. i dopuszczalny zakres interpretacji, co skutkuje brakiem podstawy prawnej do wydania decyzji administracyjnej rozstrzygającej sprawę co do istoty w tym zakresie.

Wobec powyższego Prezes Agencji Rezerw Materiałowych zobowiązany był w tej części umorzyć postępowanie administracyjne jako bezprzedmiotowe na podstawie art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.

.....